

Frans Peeters

Portretten van Tanzania

Veel Europeanen gaan naar Tanzania voor een ontmoeting met de 'Big Five'. Zo ook Frans Peeters, gewapend met zijn spiegelreflex. Maar afgezien van de vijf grote en vele andere dieren richtte Frans zijn camera uiteindelijk het liefst op de lokale bevolking.

Door Stephan van Raay

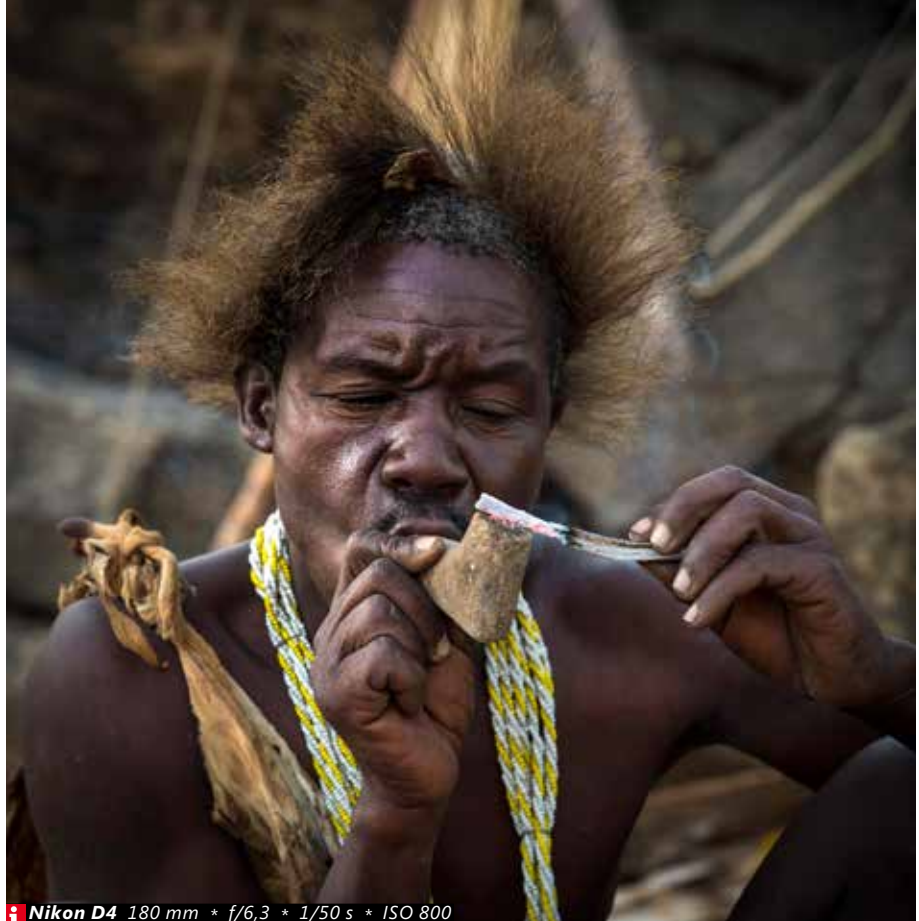

Tieners Masai-tieners worden zonder verdoving besneden. Daarna moeten ze enkele maanden rondlopen in zwarte kleding en krijgen ze een wit masker. Serengeti National Park, juni 2012.

Tijdens zijn studie aan de lerarenopleiding, nu zo'n 35 jaar geleden, volgde Frans Peeters een cursus fotografie. "Je kreeg een camera in bruikleen en leerde je eigen foto's ontwikkelen en afdrucken. Daarover ben ik toen al enthousiast geraakt." Tegenwoordig is Frans docent informatica en ICT-coördinator in Goes, maar de fotografie is hij niet uit het oog verloren.

Frans fotografeert al sinds 1997 met een digitale camera. En met zijn digitale foto's weet de nu 56-jarige Frans wel raad: "Ik plaats al mijn foto's op Flickr. Inmiddels heb ik daar meer dan 19.000 foto's staan. Dat is echt een archief, een soort derde back-up, en het is ook handig om zo mensen foto's te laten zien die ik heb gemaakt."

Duizenden foto's, netjes georganiseerd in 'sets' en 'collections', maar waarvan? "Ik fotografeer van alles en nog wat. Op mijn school maak ik veel foto's voor de schoolgids en van evenementen. Ook ben ik actief in de schaakwereld. Ik ben jeugdleider en bestuurslid bij mijn eigen vereniging en internationaal arbiter. Bij de schaaktoernooien die ik leid, maak ik meestal ook veel foto's. Naast het schaken vind ik andere sporten en evenementen leuk om te fotograferen. Laatst heb ik bijvoorbeeld foto's

Nikon D4 180 mm * f/6,3 * 1/50 s * ISO 800

Stevige pijp De Hazabe is een stam van bosjesmensen waarmee je heel erg vroeg in de ochtend kunt gaan jagen. Zij jagen nog steeds met pijl en boog. Voor de jacht roken ze eerst even een stevige pijp met een soort marihuana.

» Er spreekt zoveel uit de gezichten van die mensen «

gemaakt van wielrenners bij de Draai van de Kaai. Erg leuk om te doen en best moeilijk om fatsoenlijke foto's te maken."

Toch zijn het niet zijn sportfoto's die Frans ons laat zien. "Al drie jaar zijn mijn vrouw en ik op vakantie geweest naar Afrika. Eerst naar Kenia en vorig jaar en dit jaar naar Tanzania. Tanzania is een fantastisch land en we zijn er helemaal weg van." Frans heeft veel prachtige foto's gemaakt van wildlife en de fraaie natuur in het Afrikaanse land, van vogels en hagedissen tot giraffes, nijlpaarden en olifanten. Uiteraard zijn al die foto's te bewonderen op zijn Flickr-account.

Maar uiteindelijk kiest Frans voor zijn portretten van Tanzania. "Er spreekt zoveel uit de gezichten van die mensen."

Vrolijk en vriendelijk

Frans vertelt over zijn ervaringen: "De mensen in Tanzania zijn over het algemeen heel vrolijk en vriendelijk tegenover toeristen. We voelen ons er ook altijd veilig en op ons gemak. Toerisme is erg belangrijk voor een land als Tanzania en dat begrijpen ze. Vooral in de

Nikon D4 70 mm * f5,0 * 1/60 s * ISO 100

Pril geluk "Mijn vrouw moest en zou deze drie maanden oude baby even op de arm nemen. Het gezichtje van een baby wordt beschilderd met een mengsel van kokosmelk en as om de pasgeborene te beschermen tegen boze geesten."

Dorpshoofd In Olpopongi kun je enkele dagen doorbrengen in een Masai-dorp. Deze vrouw is het dorpshoofd en is 91 jaar oud. Juni 2012.

Nikon D4 200 mm * f2,8 * 1/1250 s * ISO 200

Nikon D4 200 mm * f5,0 * 1/1250 s * ISO 100

Visser Op het strand van Pemba (eiland) aan de Indische Oceaan zoeken vissers 's morgens naar wormen die ze kunnen gebruiken als aas.

» Ik laat meestal de foto zien. Vooral kinderen vinden dat prachtig «

lodges en bij de tented camps word je erg goed verzorgd. Je wordt in Tanzania ook niet voortdurend lastig gevallen door verkopers van souvenirs, zoals we dat in andere landen wel vaak meegemaakt hebben.”

De lokale bevolking fotograferen in een vreemd land valt niet altijd mee. Hoe pakt Frans dat aan? “Als ik tijdens mijn vakantie iemand van redelijk dichtbij wil fotograferen, dan zal ik dat altijd vragen. Dat vraag ik in het Engels, maar als ze dat niet verstaan, dan gaat

het met gebarentaal. Vooral bij vrouwen, en in het bijzonder vrouwen met kinderen, moet je het gewoon vragen. Het lijkt wel te schelen dat mijn eigen vrouw bij me is als ik foto's maak. Ik laat meestal de foto zien aan degene die ik heb gefotografeerd. Vooral kinderen vinden dat prachtig. Sommige kinderen in Afrika hebben nog nooit in hun leven een digitale foto gezien.”

Frans gaat verder: “Ik betaal liever niet voor het mogen maken van de foto, maar een enkele

keer heb ik dat wel gedaan, bij de Masai-jongens bijvoorbeeld. Wat we wel vaak doen, is lokale producten kopen bij een bezoek, bijvoorbeeld een handgemaakte tas of een hoed. In het geval waar we een dorp bezocht hebben en we een hele horde kinderen achter ons aan kregen, hebben we honderd lolly's gekocht in

**Jouw portfolio ook
in het blad?**

**Kijk op www.chipfotovideo.nl/
portfolio**

de plaatselijke winkel en alle kinderen een lolly gegeven. Soms geven we het dorps hoofd een klein geldbedrag zodat het ten goede komt aan het hele dorp.”

Apparatuur onderweg

We zijn benieuwd waar Frans zijn foto's mee maakt. "Ik werk met Nikon. Ik had eerst een D80, toen een D90, vervolgens een D7000 en nu een D4. Mijn mooiste lens vind ik de Nikon 70-200 mm die ik meestal gebruik voor het buitenwerk. Voor portretten heb ik een Nikkor 85 mm F1.4, een prachtige lens. Verder heb ik nog een Nikkor 105 mm voor mijn macrofoto's. De lenzen en de camera kunnen tegen stof en tegen een stootje. Dat heb je wel nodig bij een vakantie in Afrika."

Wil je meer foto's van Frans Peeters zien? Kijk dan op www.franspeeters.info en www.flickr.com/suspeeters/sets.

Tips van Frans Peeters

1 Goede voorbereiding

Controleer alle belangrijke dingen voor je op pad gaat. Zijn de accu's opgeladen, staan de instellingen van je camera goed, welke objectieven moeten mee, heb je voldoende geheugenkaarten bij je? Als je op safari gaat, mag je wel wat schoonmaakspullen meenemen. Het is ongelooflijk stoffig in landen zoals Tanzania.

2 Verzeker je apparatuur

Als je waardevolle apparatuur hebt, is het verstandig die apart te verzekeren. Binnen een normale reisverzekering is de dekking waarschijnlijk niet goed genoeg. De

verzekering die ik heb, is niet enkel voor verlies of diefstal maar ook voor kleine beschadigingen. Gelukkig heb ik nog nooit een schadeclaim hoeven in te dienen, maar ik voel me meer op mijn gemak met de gedachte dat mijn spulletjes toch verzekerd zijn.

3 Bespreek je foto's

Volg een foto-opleiding of word lid van een fotoclub. De foto's die je maakt, worden in de groep besproken. Je wordt er creatiever van in je fotografie.

Nikon D4 70 mm * f5,0 * 1/1000 s * ISO 100

Prooi Deze Hazabe-jongen schoot een frankolijn met zijn pijl en boog. De vogel was nog niet dood, maar even nadat deze foto gemaakt werd, brak de jongen de nek van de vogel met zijn tanden om de vogel uit zijn lijden te verlossen.